

ת"פ 52195/01/18 - מדינת ישראל נגד ענאן חריב

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 52195-01-18 מדינת ישראל נ' חריב(עציר)

בפני	כבוד השופטת רות שפילברג כהן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	ענאן חריב

החלטה - גזר דין ללא הרשעה כתב אישום ורקע

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות של **גניבת רכב**, בהתאם לסעיפים 413ב ו-29א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, ו**שיבוש מהלכי משפט** בהתאם לסעיף 244 לחוק.

על פי כתב האישום המתוקן, המתלונן, סער קטוע, היה בזמן הרלוונטי הבעלים של רכב שטח מסוג "RZR", ששווי כ-80,000 ₪, והתגורר ברמת ישי.

עוד צוין, בין היתר, כי בתאריך 6.12.16, בבית-המשפט השלום לתעבורה, נפסל מר עלאא חוג'יראת, שותפו של הנאשם לביצוע העבירות, מלהחזיק ברישיון נהיגה לתקופה של 11 חודשים ו-15 ימים, החל מיום 1.3.17.

בתאריך 11.1.18, התקשר חוג'יראת אל הנאשם, ובאותו ערב אסף הנאשם עם רכבו את חוג'יראת ושניהם נסעו לרמת ישי וחנו בסמוך לבית המתלונן. כרבע שעה לאחר מכן, ירד חוג'יראת מהרכב, כאשר בזמן זה שמר על קשר טלפוני מתמיד עם הנאשם, וכשלוש דקות מאוחר יותר עזב הנאשם ברכבו את המקום ונסע לכיוון תחנת דלק ברמת ישי. חוג'יראת נכנס לחניון הבית שהיה סגור באותה עת, הניע את רכב השטח באמצעות סוויץ' חלופי מיוחד, בו הצטיידו הנאשם וחוג'יראת מבעוד מועד, ולאחר מכן פרץ חוג'יראת את מחסום החניון ונסע במהירות מהמקום, כשהוא שומר על קשר טלפוני מעת לעת עם הנאשם. בעקבות התיאום הטלפוני, נפגשו חוג'יראת והנאשם ליד הכניסה לשפרעם, אך במקום המתינו לשניים שוטרים עקב הפעלת מערכת האיתור של רכב השטח. כשהבחינו בשוטרים, נטשו הנאשם וחוג'יראת את הרכב וברחו מהמקום.

הנאשם העלים את הטלפון הנייד שלו, ורק לאחר כשעה הסגיר עצמו למשטרה.

2. ביום 14/5/18 הגיעו הצדדים להסדר טיעון (הוצג בפני כב' השופטת הבכירה לילי יונג-גפר), לפיו כתב האישום תוקן לנוסחו שפורט לעיל, הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו, והופנה לשירות המבחן לקבלת תסקיר אשר יחוזה דעת, בין היתר, לעניין אפשרות ביטול הרשעתו בדין. לאחר מכן, הוסכם, הצדדים

עמוד 1

יטענו לעונש באופן חפשי, כשהמאשימה תבקש להותיר הרשעתו על כנה, ועמדתה הנה למאסר בפועל.

עוד הוסכם בין הצדדים כי רכב הנאשם יוחזר לידיו בכפוף להפקדת 2,000 ₪ במזומן. סכום זה, בצירוף פיקדון בסך 4,000 ₪, יחולטו לטובת אוצר המדינה בכפוף להשבת הרכב.

תסקירי שירות המבחן

3. **שירות המבחן המליץ על הטלת ענישה שיקומית וטיפולית תוך הטלת צו מבחן וצו של"צ בהיקף של 300 שעות, וזאת לצד ביטול הרשעתו של הנאשם בדיון.**

בתסקיר הראשון מיום 13.2.19, נמסר כי הנאשם, בן 24, מאורס, עובד בחברה המספקת שירותי חפירה, בתפקיד של מפעיל מחפרון. הנאשם הוא הצעיר מבין 8 אחים ואחיות, לו קשרים תקינים עם בני משפחתו, אותה תיאר כמשפחה נורמטיבית ללא מעורבות בפלילים, וללא מחסור. משפחתו הופתעה בעקבות מעצרו.

הנאשם נשר מבית-הספר לאחר 9 שנות לימוד, והוא מתקשה בקריאה ובכתיבה.

בשנתיים וחצי האחרונות הנאשם עובד באזור אילת, אחראי על צוות עובדים ומגלה יציבות תעסוקתית.

אין לנאשם עבר פלילי. הוא התקשה לקבל אחריות מלאה על המיוחס לו ונטה להשליך את האחריות על שותפו, אותו תיאר כדמות שלילית. באשר לשיבוש בו הודה, מסר הנאשם כי חש בושה כתוצאה מחשיפתו בפני בני משפחתו, ובפרט בפני אחיו הבכור שהנו שוטר.

הנאשם הכיר בכך שמעשיו פוגעניים, ודיווח שפעל מתוך ריצוי של שותפו. מדובר, לדעת שירות המבחן, בהבנה ראשונית, המתאימה לבחינת הליך טיפולי. צוין כי הנאשם הביע חרטה על מעורבותו בפלילים, וכי השלכות ההליך מהוות גורם מרתיע עבורו.

להתרשמות שירות המבחן, בהעדר הליך טיפולי, תיתכן הישנות התנהגות עוברת חוק בעתיד. שירות המבחן המליץ על הטלת צו מבחן וצו של"צ בהיקף של 300 שעות.

באשר להרשעתו בדיון, נמסר בתסקיר כי שירות המבחן שקל לחיוב להמליץ על הימנעות מהרשעה עקב גילו הצעיר של הנאשם והעדר עבר פלילי, ואולם באותו שלב, לא הוגש מסמך ממעסיקו של הנאשם, לגבי פגיעה אפשרית בעיסוקו בעיסוקו של הנאשם במידה ויורשע בפלילים, ובהעדר נזק קונקרטי, נמנע שירות המבחן מלהמליץ על הימנעות מהרשעתו.

4. **בתסקיר סופי מיום 30.5.19**, נמסר כי במהלך תקופת הדחייה, הנאשם קיים קשר כנדרש עם שירות המבחן והביע הבנה ראשונית למטרות הטיפול. צוין כי לשירות המבחן תכנית לשלבו בקבוצת צעירים. שירות המבחן חזר על המלצתו להטלת צו מבחן וצו של"צ, כשתכנית השל"צ תבוצע במרכז תרבותי

עירוני בשפרעם.

שירות המבחן הוסיף כי הנאשם הציג מסמך מטעם מעסיקו, לפיו הנאשם מועסק כמפעיל מכונה ניידת בעבודות להקמת שדה התעופה באילת, ולאור ניהול ההליך הפלילי נגדו, הורה הקב"ט שלא להעסיקו באתר כל עוד ההליך מתנהל. המעסיק ציין כי ככל שההליך יסתיים ללא הרשעה, יוכל הנאשם לשוב למקום העבודה. הפעם הומלץ שלא להרשיע את הנאשם בדיון, על-מנת להימנע מפגיעה תעסוקתית, נוכח גילו הצעיר של הנאשם, העדר עבר פלילי, הכרה בבעייתיות שבמעשים, וההתגייסות להליך השיקומי.

טיעוני הצדדים לעונש

ביום 3.7.19 טענו הצדדים לעונש. ב"כ המאשימה הגישה טיעוניה בכתב, וב"כ הנאשם השמיע טיעונו בע"פ.

5. טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל, וביקשה להרשיע את הנאשם בדיון ולהטיל עליו עונש מאסר בפועל ברף האמצעי של המתחם לו טענה, בצירוף מאסר על-תנאי, קנס כספי, התחייבות, פיצוי למתלונן, פסילת רישיון בפועל ועל-תנאי וכן חילוט הסכום המוסכם בסך 6,000 ₪.

ב"כ המאשימה עמדה על חומרת העבירות ונסיבותיהן, הנאשם חבר בצוותא לאחר, לצורך גניבת רכב, תוך תכנון מוקדם, והסתייעות באמצעי הנעה חיצוני, ובהמשך אף ניסה הנאשם להימלט מהשוטרים והעלים את מכשיר הטלפון הנייד שלו במטרה לשבש הליכי משפט. נטען, כי מעשי הנאשם פגעו ברכוש הציבור, גרמו לנזק ונוכח שכיחות התופעה יש להלום המעשים בענישה מחמירה ומרתיעה.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, נטען, כי אמנם הנאשם צעיר ללא עבר פלילי, שהודה במעשים, אולם המלצת שירות המבחן אינה עולה בקנה אחד עם חומרת המעשים, הנאשם עודנו מצוי בשלב ראשוני של ההליך הטיפולי.

לעניין הרשעתו, טענה ב"כ המאשימה כי אין מדובר בנסיבות חריגות, מיוחדות ויוצאות דופן המצדיקות הימנעות מהרשעה, ביחס לחומרת העבירה ונסיבות ביצועה. נטען, כי לא הוכחה פגיעה תעסוקתית חמורה, וכי פסיקת בתי-המשפט מלמדת כי גם בעלי מקצוע של ממש, שעלולים היו לאבד את רישיון העיסוק שלהם בעקבות הרשעה בדיון, נמצאו כמי שיש להותיר את הרשעתם על כנה. נטען, כי הנאשם אינו מוגבל לעיסוק בעבודות אחרות.

6. טיעוני ב"כ הנאשם

ב"כ הנאשם ביקש מבית-המשפט לאמץ את המלצות שירות המבחן, להימנע מהרשעתו של הנאשם, ולהטיל עליו ענישה שיקומית.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם לא היה הרוח החיה מאחורי המעשים, אלא נגרר אחר שותפו, ולא ידע מהן כוונותיו אלא נחשף אליהן רק תוך כדי נסיעה, כאשר השותף ביקש שיסיעו לרמת ישי. הנאשם נעצר זמן קצר לאחר האירוע, וזאת כי כאשר נודע לבני משפחתו על מעורבותו, הוא הסגיר עצמו למשטרה.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, נטען, כי הנאשם נעצר ביום 11.1.18 ושוחרר ביום 19.1.18, אז שוחרר בתנאים מגבילים, שהוקלו בהמשך. תסקירי שירות המבחן מלמדים כי הנאשם צעיר, ללא עבר פלילי, בן למשפחה נורמטיבית, שאין נשקפת ממנו מסוכנות לנוכח הירתמותו להליך הפלילי. מאז, לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים. המלצת שירות המבחן חיובית והנה לשקם את הנאשם ולהטיל עליו צו מבחן וצו של"צ. בתקופת הדחייה שיתף הנאשם פעולה והשתלב בקבוצה טיפולית.

לעניין הרשעה בדין, נטען, כי במקרים אחרים, ואף בעבירות חמורות, בתי המשפט נמנעו מלהרשיע נאשמים בעלי נסיבות דומות. נטען, כי הוכח שהרשעה בדין תפגע בסיכויי השיקום של הנאשם, בעתידו התעסוקתי, ואף באופן מידי באפשרות העסקתו אצל מעסיקו הנוכחי.

7. דברי הנאשם

הנאשם אמר כי טעה וביקש את עזרת בית-המשפט.

הרשעה בדין

9. כפי שיובהר, החלטתי, לאחר ששקלתי את השיקולים מכאן ומכאן, ולאחר התלבטות, בעטייה אף ביקשתי להתרשם ישירות ממעסיקו של הנאשם, לבטל את הרשעתו של הנאשם. אבהיר את נימוקי החלטתי.

10. הכלל בהליך הפלילי הוא כי נאשם בגיר, שהוכחה אשמתו - יורשע בדין.

הימנעות מהרשעה הינה חריג לכלל, שהנו מוצדק רק במקרים נדירים וחריגים, בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה, אשר יש לקבוע כי הוא ממשי וחריף, לבין היעדר חומרתה של העבירה, שניתן להימנע מהרשעת מבצעה, מבלי שהדבר יפגע באינטרס הציבורי ובערך המוגן.

הכלל המנחה לגבי הימנעות מהרשעה, נקבע בע"פ 2083/96 **תמר כתב נגד מדינת ישראל (21.08.97)**, שם נקבע כי הימנעות מהרשעה תהיה מוצדקת רק בהתקיים שני תנאים מצטברים:

"ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה.."

בע"פ 2513/96 **מדינת ישראל נגד ויקטור שמש (02.09.96)**, נקבע כי ניתן להסתפק במבחן בלי הרשעה, רק במקרים מיוחדים ויוצאי דופן. הימנעות מהרשעה על ידי בית המשפט כאשר אין לכך צידוק ממשי מפרה את הכלל בדבר הרשעה ובכך פוגעים גם בעקרון השוויון בפני החוק.

11. לאור האמור לעיל, ניתן לומר כי השאלה אם ניתן להימנע מהרשעת נאשם נענית תוך איזון הדדי בין שני שיקולים שמשקלם משפיע זה על זה - ככל שהעבירה חמורה יותר, נסיבותיה קשות, ופגיעתה בערכים ובמוסכמות החברתיות גבוהה יותר, אזי הימנעות מהרשעה של מבצעה תהיה פחות סבירה ומוצדקת, ותתאפשר, אם בכלל, רק מקום בו תוכח פגיעה ניכרת וקשה בעתידו של הנאשם.

12. חומרת העבירה ונסיבותיה - הנאשם ביצע עבירה של גניבת רכב ועבירה של שיבוש מהלכי משפט. מקרא כתב האישום מביא למסקנה כי מדובר בעבריינות חמורה ופוגענית. ואולם, מקרא כתב האישום מביא גם למסקנה כי חלקו של הנאשם באותה עבריינות הנו חלק משני יחסית לחלקו של השותף, שעמו ביצע הנאשם את העבירות.

13. מדובר ברכב שטח, בשווי של 80,000 ₪, אשר נגנב מחניון ביתו של המתלונן בשעות הערב, על ידי הנאשם בצוותא עם האחר. הנאשם הסיע את האחר למקום ברכבו, המתין לו ברחוב, ובהמשך בתחנת דלק סמוכה, שמר על קשר טלפוני רציף עם האחר במהלך הביצוע. השניים הצטיידו מראש בסוויץ' חיצוני לצורך הנעת הרכב. לאחר שנעצרו השניים על-ידי שוטרים בכניסה לשפרעם, לאחר שרכב השטח אותר על-ידי מערכת איתור. הנאשם נפטר מהטלפון הנייד שלו וכן נמלט מהשוטרים ולאחר שעה הסגיר עצמו למשטרה.

מדובר במעשים יזומים ומתוכננים, שכללו שימוש ברכב, תעוזה והצטיידות מראש באמצעי להנעת הרכב.

הסנגור טען כי הנאשם אינו הרוח החיה מאחורי המעשים, כי לא יזם ותכנן אותם וכי נגרר אחרי שותפו לעבירות, ואף לא ידע מראש כי פניהם לביצוע העבירות שעה שהסיעו למקום הגניבה.

לזכות הנאשם יש לציין כי מדובר באירוע גניבה יחיד, וכי בסופו של דבר הגניבה לא צלחה, אף אם לא מפאת חרטתו אלא בעקבות פעילות משטרתית מוצלחת. עוד יש לציין כי השותף הוא זה שבצע בפועל את רכיביה המעשיים המחמירים יותר של העבירה, בכך שנכנס בפועל למקום החנייה ונהג את רכב השטח ממנה תוך פריצת המחסום.

אציין בהקשר זה כי ההליך בעניין שותפו של הנאשם עדיין מתנהל.

14. ככלל, מדיניות הענישה בעבירות רכוש בכלל, ובעבירות של גניבת רכב בפרט, מכתובה מתחם עונשי הכולל מאסר. נקודת המוצא היא כי מדובר בעבירות רכוש הגורמות לנזק נרחב לציבור, גוררות עלויות ומחייבות הצטיידות בביטוחים יקרים. הימנעות מהרשעה תהא, אם כך, נדירה, בשל חומרת העבירה.

ראו למשל, עפ"ג (ח'י) 21808-07-15 **בועז אברהם נ' מדינת ישראל** (5.11.15), שם דובר במערער שנהג במשאית וגנב נגרר ועליו שני קונטיינרים, לגביו נקבע כי סוג העבירה אינו מאפשר לבטל את הרשעת המערער בדין; עפ"ג (ב"ש) 8086-03-15 **יוסי כהן נ' מדינת ישראל** (14.5.15), שם הורה בית-המשפט המחוזי על ביטול הרשעת המערער, שביצע עבירות של פריצה לבית-ספר וגניבה ממנו; ות"פ (ק"ג) 45818-03-12 **מדינת ישראל נ' יוסוב אברמוביץ** (14.7.15), שם בוטלה הרשעת הנאשמים, שגנבו כמויות רבות של דלק, בהזדמנויות שונות, ממעסיקים.

הפגיעה בערכים המוגנים הנה במקרה זה בלתי זניחה, ואולם, לא מדובר בחומרה אשר שוללת מני וביה כל אפשרות לביטול הרשעה.

על אף שביצע עבירת רכוש חמורה, סבורני כי ניתן, לאור נתוני, להתייחס לנאשם הצעיר כאל מי שמעד לראשונה בחייו, בשל שיקול דעת שגוי ונקודתי. התנהגותו של הנאשם מאותה נקודה בה הסגיר עצמו למשטרה, כשעה לאחר שנמלט, ומאז והלאה, היא המטה את הכף לטובתו.

15. הנזק לנאשם - בבואו של בית המשפט לבחון את הנזק העלול להיגרם לנאשם, יש להתייחס לנזק מוחשי קונקרטי ולא לאפשרויות תיאורטיות לפיהן ייגרם לנאשם נזק בעתיד. ראו לעניין זה את הדברים שנאמרו ברע"פ 9118/12 **אלכסנדר פריגין נגד מדינת ישראל** (03.01.13):

"לא מצאתי כל פגם בעמדתו של בית המשפט המחוזי, לפיה יש להתייחס לנזק המוחשי-קונקרטי העלול להיגרם למבקש, ואין להידרש לאפשרויות תיאורטיות, לפיהן עלול להיגרם לו נזק כלשהו בעתיד. קבלת גישתו זו של המבקש, תחייב את בית המשפט להידרש לתרחישים תיאורטיים, שאין לדעת אם יתממשו בעתיד, ולא ברור כלל עד כמה תהיה להרשעה בדין השפעה על התכנותם של אותם תרחישים."

16. נטען כי הרשעתו של הנאשם תפגע בהליך שיקומו וכן בעתידו שכן הוא עובד כמפעיל מחפרון המועסק בחברה פרטית, המספקת שירותי חפירה במסגרת עבודות בניית נמל התעופה באילת, ובאתרים נוספים בטכניון וברכבת ישראל בחיפה. הנאשם מסר לשירות המבחן ולבית-המשפט כי הושעה מעבודתו בנמל התעופה באילת כבר בתקופת הדיון, בעקבות ניהול ההליך הפלילי נגדו, וכי אם יורשע לא יוכל להיות מועסק עוד באותו הפרויקט, ובפרויקטים נוספים.

17. במסגרת ישיבת טיעונים לעונש נוספת שנקבעה, הוצג בפניי מכתב המעסיק לשירות המבחן וכן, בהתאם להוראה שניתנה, העיד בפניי המעסיק, קבלן עבודות תשתית ועפר, שהנו דודו של הנאשם, מר מוחמד חריב. המעסיק מסר כי אחד התנאים להעסקת עובדי הקבלן באתרים השונים בהם החברה פועלת, הוא כי לא יהיה לחובתם רישום פלילי. קציני הביטחון של האתרים השונים בודקים זאת, ולאחר שנפתח נגד הנאשם התיק הפלילי, הודיע למעסיק קב"ט שדה התעופה באילת, כי לא ניתן יהיה להעסיק את הנאשם עוד בפרויקט זה. המעסיק דיווח כי גם ברכבת ישראל לא אישרו את העסקת הנאשם בפרויקט. כל זאת אף טרם הסתיים ההליך בעניינו.

18. הנאשם הנו צעיר, נטול עבר פלילי, שזוהי הסתבכותו הראשונה, ומדובר בעבירה יחידה. הנאשם נטל אחריות למעשיו, הודה במעשים בהזדמנות הראשונה, וחסך זמן ציבורי יקר. אף אם נמלט תחילה מן השוטרים, הסגיר עצמו מיידית למשטרה, ושיתף פעולה בחקירת המשטרה. משפחתו של הנאשם היא שגינתה כבר בזמן אמת את התנהגותו, וחייבה אותו להסגיר עצמו. המסגרת המשפחתית הנורמטיבית המקיפה את הנאשם מהווה ערובה עתידית לתפקוד חיובי. הנאשם שהה שמונה ימים במעצר מאחורי סורג ובריא, אז שוחרר בתנאים מגבילים למעצר בית מלא, אשר כחודש לאחר מכן הוקלו, בכך שהתאפשרה יציאתו לעבודה. הנאשם הקפיד על תנאי השחרור לא נפתחו נגדו תיקים נוספים.

19. הנאשם הביע צער חרטה ובושה ממעשיו, ומדבריו בשירות המבחן עולה כי הנו מפנים את חומרת מעשיו. הנאשם הביע נכונות להשתלב בהליך טיפולי ואף השתלב בו הלכה למעשה בתקופת הדיון. המלצת שירות המבחן חיובית בעניינו, והנה להימנע מהרשעתו ולהטיל עליו צו של"צ וצו מבחן, כאשר נמסר כי שילובו בהליך טיפולי יהווה גורם מפחית סיכון ביחס להישנות מקרים דומים בעתיד.

20. בנסיבות העניין סבורה אני כי עלה בידי הנאשם להוכיח פגיעה קונקרטית בעתידו הקרוב באם לא תבוטל הרשעתו, וכי אינטרס הציבור לא יינזק באופן בלתי מידתי, ביחס לנזק שייגרם לנאשם אם תיוותר הרשעתו על כנה.

מצאתי כי די בעצם הטלת צו פיקוח שרות המבחן ובטיפול המוצע בנאשם, כדי להוות לא רק את הרכיב הטיפולי, אלא גם את הרכיב ההרתעתי והעונשי עבורו.

אם לא יתמיד בטיפול, ניתן יהיה להחמיר בעונשו ואף להרשיעו בדיון.

החלטתי לפיכך כי בנסיבות העניין ראוי לבטל את הרשעתו של הנאשם ולתת לו הזדמנות לשקם את דרכו.

סוף דבר

14. לאור כל האמור לעיל, **אני מבטלת** את הרשעתו של הנאשם על פי סמכותי בסעיף 192א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, ומטילה עליו:

א. צו מבחן למשך 18 חודשים מהיום. בתקופה זו על הנאשם לעמוד בפיקוח שרות המבחן ולבצע את כל אשר יוטל עליו.

ב. צו של"צ בהיקף של 300 שעות למשך שנתיים מהיום, שיבוצעו על-פי תכנית שיציג שירות המבחן לאישור בית-המשפט, בתוך 14 ימים מהיום.

בית המשפט מסביר בזאת לנאשם בלשון פשוטה את משמעות הצווים ומזהיר אותו, שאם לא ימלא אחר הצווים מכל בחינה שהיא או יעבור עבירה נוספת בתקופה זו יהיה צפוי לעונש על העבירות שבגללן ניתנו הצווים ובית המשפט יוכל לגזור את דינו מחדש.

ג. הנאשם יחתום על החייבות על סך 3,000 ₪ שלא לעבור במשך שלוש שנים מהיום כל עבירת רכוש.

ד. הנאשם ישלם פיצוי ע"ס 2,000 ₪ למתלונן מר קטוע סהר, וזאת לא יאוחר מיום 1/1/20.

ה. אני מורה על חילוט בגובה 6,000 ₪ על פי המוסכם והמפורט לעיל.

אני מורה לשרות המבחן להגיש תכנית של"צ תוך 21 יום.

לעיוני ביום 27/11/2019.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לשרות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה היום, ו' חשוון תש"פ, 04 נובמבר 2019, במעמד הצדדים.